

KAFT

www.pietersimenon.be/home-fondsenwerving
Hier vindt u onze JA in kleur.

P.209.647
3-maandelijks
TIJDSCHRIFT
Jaargang 41
januari-februari-maart 2015

Voorwoordje ...

We hebben carnaval achter de rug, zitten midden in de vasten, al is dit een heel vaag begrip geworden, en nu staan we op de drempel van Pasen. Pasen staat voor velen alleen maar symbool voor paaseieren en al dat lekkers. Het staat echter ook garant voor nieuw leven en voor het feit dat sterven nooit definitief is, geen totaal verlies betekent. Het wil zeggen dat we verder mogen en kunnen leven al is het dan in een andere dimensie.

En als je het goed bekijkt, lijkt dit ook logisch. Wij zijn wij, een persoon die enkel kan functioneren dankzij het lichaam dat we meegekregen hebben. Ons denken kan zich vaak maar uitdrukken door dat lichaam dat jammer genoeg ook heel kwetsbaar is. Je kan een lichaam veranderen, toch is de persoon, achter die ogen die je dan in de spiegel aankijken, nog steeds dezelfde.

Velen onder ons zijn al geconfronteerd met overlijden en hebben mogelijk al meerdere keren een overleden persoon gegroet. En steeds kan je zien dat met het 'leven', ook de persoon uit dat lichaam verdwenen is. Dat lichaam dat ons nog wel heel dierbaar is; het heeft zo lang de mens, waar we veel van hielden, gedragen. Maar nu heeft het die 'ik', losgelaten en de kans gegeven om waar dan ook, verder te zijn, te bestaan. Het is een zichtbaar proces waardoor leven na de dood eigenlijk zichzelf bewijst.

Net nu we zo dicht bij Pasen staan, zijn enkele van onze medewerkers geconfronteerd met het overlijden van een dierbaar familielid.

Maar het gebeurt ook dat collega's van ons het zware gevecht aan moeten gaan met een ernstige ziekte. Dat alles grijpt je bij de keel en doet je beseffen hoe eenzaam het is als je niet kunt terugvallen op een Groter Iemand die jou met je verdriet draagt en probeert te troosten. Alleen al het weten dat je tegen die Iemand, die de meesten onder ons God noemen, kan praten, er misschien boos op kan worden voor iets wat je als onrechtvaardig ervaart, kan een stukje machteloosheid en eenzaamheid wegnemen.

Onze jongeren, hun familie, wijzelf, zouden misschien anders, mogelijk ook sterker in het leven staan én in onze kwetsbaarheid, als we zouden geloven dat er een Sterk Iemand, oneindig wijzer dan wijzelf, een Grote Zorgzaamheid, bij iedere stap die we zetten met liefdevolle, misschien ook met bezorgde ogen, kijkt hoe wij ons door dit leven slaan. Maar misschien ook, hoe wij op onze beurt een stukje van die zorgzaamheid proberen door te geven aan anderen die onze wegen kruisen.

Eten, onderdak, kleding: essentiële dingen die we nodig hebben en waarin we zeker moeten proberen niet alleen onszelf maar ook anderen te voorzien.

Maar mochten we erin slagen anderen het geloven, het vertrouwen mee te geven dat er meer is dan dit leven alleen, dan zouden we voor elkaar oneindig meer kunnen betekenen en zouden we heel veel lasten van schouders kunnen nemen.

Ik wens ons allemaal toe dat we opnieuw geloven in leven, in verder leven, en al het positieve dat dit geloven teweeg kan brengen.

EEN FIJNE PASEN ALLEMAAL!

Rosa

Gemeenschapsdienst in de kijker ...

Onze medewerkers van BAAL (Bureau Alternatieve Afhandeling Limburg) bezochten één van hun projectplaatsen, **Jeugdwerking K. Patro Eisden Maasmechelen** (voetbalclub) en hadden een gesprek met **Jan Kohlbacher**.

Jan is bijna 50 jaar. Hij is geboren en getogen in Eisden tuinwijk. Hij heeft 2 kinderen (18 en 21 jaar). Hij is zijn hele leven werkzaam geweest bij Ford Genk en hij zet zich actief in als volwassen begeleider bij de chiro en als jeudcoördinator bij voetbalclub K. Patro Eisden.

Werkplaats?

De jongeren werken bij ons op de voetbal in het algemeen in de kantine tijdens het weekend. Maar ze doen ook klusjes rond het voetbalplein zoals wat opruimen rond de pleinen en goalen verzetten. Ze doen dit meestal nadat ze door mij worden voorgesteld aan de mensen van de kantine en aan hen die de terreinen onderhouden.

Wat vind je ervan dat jongeren een gemeenschapsdienst krijgen opgelegd?

Ik vind dat heel positief. Kinderen nu zijn amper nog in het verenigingsleven en zo leren ze wat het is. Ik merk bij jongeren dat het engagement wat ontbreekt. Vandaag gaat het over: ik ben wel lid, maar ik ga alleen als het mij uitkomt. En die gasten die hier gemeenschapsdienst uitvoeren zien: kijk dat is hier elk weekend dat die mensen komen helpen in deze voetbalvereniging.

Ze zien de inzet en loyaliteit. Zo'n gasten steken iets uit, ik zeg maar wat: ze vernielen goaltjes. Hier zien ze dat er elk weekend mensen vrijwillig voor werken. Ik denk dat dit hun ogen wel opent. Plus ook, als mama en papa het gewoon betalen dan is er voor hen ook niets aan. Die uitbrander die ze van hun ouders krijgen, die is na 10 minuten vergeten.

Wat verwacht je van een jongere die bij jullie komt werken?

Ik vind het belangrijk dat ze zich inzetten en beleefd zijn. In het begin is het altijd wat onwennig voor die gasten, maar na een tijd wil ik eigenlijk dat zij zich op eenzelfde manier engageren als onze vrijwilligers. Dat ze niet elke kans die ze zien om op hun kont te gaan zitten, dit ook doen. Dat ze vanuit zichzelf zeggen: kijk ik ga dit en dat opruimen. Dat stimuleren we hier toch. Als ze dit niet doen, dan horen we dit ook van de medewerkers en dan spreken we de gasten hierop aan. In principe doen ze dan nog altijd wat in de overeenkomst staat, maar dan ga ik toch zeggen: kijk, ge moet er toch ook voor zorgen dat ge zelf ziet wat ge gaat doen. Dat stimuleer ik toch wel.

Wat is uw meest bijgebleven ervaring met 1 van onze jongeren?

Er is een jongen geweest die tot zelfs 3 keer is teruggekomen. Hij voetbalde bij ons. Dat was heel confronterend voor hem en ook voor de jongens die met hem mee voetbalden. Dat heeft heel afschrikkend gewerkt naar de rest toe. En de tweede had er zelf voor gekozen te werken om zijn slachtoffer te vergoeden*. Hij moest dit doen van zijn ouders. Die pa ben ik onlangs nog eens tegengekomen. Hij zei dat zijn zoon toen de boodschap toch heel goed heeft begrepen. Pa en ma hadden op zich wel geld genoeg om het te betalen, maar zij vonden dat hun zoon dit zelf moest doen en dat vond ik wel heel positief.

* Dit is 'werken voor het Vereffeningfonds': hierbij werkt de jongere een aantal uren in ruil voor een rechtstreekse vergoeding aan het slachtoffer. Dit wordt uitbetaald door het Provinciaal Vereffeningfonds en is mogelijk onderdeel van een bemiddeling tussen dader en slachtoffer.

Waarom werken jullie samen met BAAL?

Ik denk dat Baal dit goed doet. Het is met duidelijke overeenkomsten, het is goed afgelijnd. Zo is het voor de prestatieplaats heel duidelijk. Het wordt ook iedere keer opnieuw goed uitgelegd, er wordt niet vanuit gegaan dat wij alles al kennen. Hierna wordt het ook goed opgevolgd. Ik word altijd gecontacteerd met de vraag: hoe gaat het, hoe loopt het? Ook achteraf worden deze vragen gesteld. Als er ergens iets is, kunnen we altijd bellen en dat vind ik wel positief.

Dit doen we inderdaad met iedere prestatieplaats!

Nu, de samenwerking tussen BAAL en Patro Eisden reikt nog verder ...

We zijn samen in een project gestapt. Een idee dat gegroeid is naar aanleiding van de jongen die hier al 3 maal gemeenschapsdienst heeft uitgevoerd. Toen hebben we gezien, binnen onze jeugdwerking, dat we onze jongeren toch beter moeten begeleiden. Het aantal jongeren, ook allochtone jongeren, dat bij ons voetbalt en doorgroeit naar het professionele voetbal is klein. Hiernaast zien we dat de scholingsgraad van de jongens erg laag is.

Dit is een grote uitval die we hebben in onze gemeente en waar we op dit ogenblik geen antwoord op hebben. Het uitgangspunt van dit project is ze vooral te stimuleren om het op school goed te doen. De voetbal vinden ze meestal fijn, maar de school is ook belangrijk. En daarin hebben we BAAL gevonden.

Op een positieve manier gasten stimuleren hun verantwoordelijkheid op te nemen.

KAN JE DIT CONCREET MAKEN?

- ³⁵₁₇ In de normale werking van gemeenschapsdienst merk ik dat alle begeleiders die jongeren positief aanspreken. Het zit hem in de bewoordingen, bv. als ik taakstraf zeg word ik mooi verbeterd naar 'gemeenschapsdienst' en wordt er in 1 weg gesproken over de kans die deze gasten krijgen. De gasten worden ook niet met de vinger gewezen, neen, ze krijgen te horen dat het wel zal lukken om zich binnen de afspraken van de overeenkomst te houden, ... Over de gele en rode kaart wordt ook gesproken, zodat ze weten waar de lijn ligt, maar meer naar het einde van het gesprek toe, nadat ze positief aangesproken zijn.
- ³⁵₁₇ In ons project '**school-voetbal, Eén Team–Eén Goal**' heb ik dan de zeer positieve inbreng van BAAL gemerkt in de evaluatie. Binnen het project willen we de gasten zowel vanuit de school als het voetbal gezamenlijk evalueren. We waren al gestart met te kijken naar krachten en uitdagingen van de gasten. BAAL heeft een goede aanvulling gegeven door dit om te vormen naar een boost-boodschap voor iedere jongere, wat duidelijk een stimulans betekent voor ieder van onze gasten en zegt wat ze kunnen doen om nog meer vooruit te gaan.

Het positief stimuleren vanuit BAAL-begeleiders zit voor mij in hoe ze kijken naar de gasten, in hun taal en in hun stijl.

Voor dit project ontving voetbalclub K. Patro Eisden het +logo van de Koninklijke Belgische Voetbalbond.

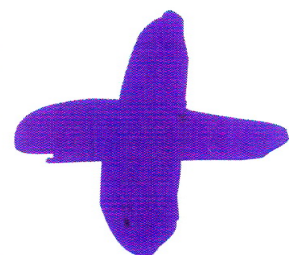
De KBVB reikt dit logo uit aan initiatieven die bijdragen aan een win-win tussen voetbal en samenleving.

'Het voetbal neemt een belangrijke plaats in in de samenleving. Het brengt veel mensen samen op en rond het voetbalveld. Het doet iets met veel mensen. Het wil ook iets doen vóór veel mensen. Met zijn aantrekkingskracht een plus bieden. Scoren naast het veld. Dat is de ambitie van de Football+ Foundation.

Want:

- een + staat voor positief. Aantrekkelijk spel, op en naast het veld;*
- een + staat voor meer. Meer meerwaarde, sportief en sociaal;*
- een + staat voor samen. Samen maken we het verschil.'*

Bron: website van de KBVB.

A + FOR FOOTBALL AND SOCIETY

School - Voetbal Eén Team - Eén Goal

Een project van voetbalclub K. Patro Eisden MM, de Provinciaal Technische School in Maasmechelen en BAAL.

Doelgroep

De jongeren in de school:

We willen er voor gaan dat jongeren die gepassioneerd zijn door voetbal hun school niet op de achtergrond plaatsen.

De jongeren in het voetbal:

In dit project neemt de voetbalclub zijn verantwoordelijkheid op om jongeren te stimuleren zich in zowel het voetbal als op school het beste van zichzelf te geven.

De ouders en de buurt:

Via het werken met en voor deze jongeren willen we achterstanden bestrijden en een meerwaarde betekenen in Eisden - Tuinwijk. Daarom is het belangrijk de ouders dicht bij dit project te houden.

Onze keuzes op het vlak van inhoud: De 3 sleutels voor dit project!

Stimuleren en motiveren.

Dit project wil de talenten van jonge mensen helpen ontwikkelen zowel op het voetbalveld als in de klas.

Per jongere gaan we na wat zijn sterke punten zijn, zijn uitdagingen zijn en op welke manier we ze vanuit de voetbalclub en de school een boost vooruit kunnen geven.

We blijven een voetbalclub in Eisden - Tuinwijk.

Laat er geen twijfel over bestaan dat Patro Eisden een voetbalclub is en blijft. Er moet gevoetbald worden en liefst zo goed mogelijk! Clubregels en afspraken zijn de basis en van hieruit willen we jongeren de kans geven hun kunnen 'as best' aan te scherpen.

Patro Eisden is ook een voetbalclub met een zéér rijke geschiedenis. Weten waar je vandaan komt maakt je alert voor de toekomst! De club heeft voor de mijnwerkers veel betekend en wil met dit project voor de volgende generaties ook een rol van betekenis spelen.

Een slimme jongen, een slimme voetballer...

Vele jonge voetballers zijn geroepen, weinigen zijn uitverkoren. Jongeren dromen vaak van een voetbalcarrière die buiten de realistische verwachtingen ligt.

Dit project wil jongeren stimuleren niet enkel hun hart, maar ook hun verstand te volgen en ook op school het beste uit zichzelf te halen.

Wat maakt deze samenwerking nu uniek?

→ de samenwerking tussen school en de voetbalclub geeft een bredere kijk op het groeipotentieel van jongeren vandaag de dag!

→ wij zijn ervan overtuigd dat beide werelden elkaar positief kunnen beïnvloeden en vinden dat jongeren het recht hebben zich positief te kunnen bewijzen!

PROJECT- PARTNERS

1.

JEUGDWERKING
K. PATRO EISDEN
MAASMECHELEN

A + FOR FOOTBALL AND SOCIETY

2.

PROVINCIAAL
TECHNISCHE
SCHOOL
MAASMECHELEN

PTS
Provinciale Technische
School Maasmechelen

3.

BUREAU
ALTERNATIEVE
AFHANDELING
LIMBURG

SAMEN SCOREN

Jan, nog even verdergaan, zie je enige gelijkenis tussen gemeenschapsdienst en dit project waarin we samenwerken?

Dit project zou preventief moeten werken en dat zou op langere termijn meer resultaten moeten opleveren. De gasten die in ons project stappen en hier door komen, zouden een zo hoog mogelijk diploma moeten behalen. Hoe meer zij het maximum uit hun capaciteiten halen, hoe hoger de kans dat zij dit ook doorgeven aan hun kinderen later. Want hoe je het draait of keert, een vader en moeder blijven een rolmodel voor hun kinderen. En zo denken we dat dit voor verdere generaties preventief werkt. Ik denk ook dat als je verder gestudeerd hebt, de taal machtig bent, ... je heel goed weet dat bepaalde dingen niet kunnen en dat dit dan ook preventief werkt.

Heb jij vanuit Patro Eisden als prestatieplaats nog tips die je zou willen meegeven aan collega-prestatieplaatsen?

Wat wij gedaan hebben is heel open gecommuniceerd over jongeren die gemeenschapsdienst komen uitvoeren, ook naar de leden en de ouders toe. Je moet daar duidelijk over zijn want opeens loopt daar iemand rond die komt helpen. Het is belangrijk dat je dan kan zeggen: "Kijk, dat is Lowieke en die heeft iets uitgespookt. Die moet hier nu een aantal uren komen helpen". Het is onze ervaring dat mensen hier ook heel positief mee omgaan. Zonder dat we vertellen wat ze hebben uitgespookt, want dat weten we zelf ook niet. Wij maken er wel een positief verhaal van, dat jongeren de kans krijgen hun fout goed te maken. En je moet kunnen zeggen tegen de mensen: "Kijk, we gaan die jongen begeleiden". Je moet die gast niet gaan bemoederen, ook niet afblaffen, maar duidelijk maken dat dit de afspraken zijn. Tegelijkertijd willen we ook verder kijken dan onze neus lang is. Als je merkt dat er in uw vereniging gasten zijn die dit opgelegd krijgen, dan is het eigenlijk te laat. Als jeugdwerking moeten we nadenken over hoe we dit kunnen voorkomen. En daarin hebben we BAAL als partner gevonden.

En we blijven bij voetbal: zaalvoetbal, gasten tegen begeleiders ...

We verzamelden de jongens op één van de kamers en spraken af dat er een kapitein moest zijn voor hun ploeg. Marco nam die rol op zich, maar uiteindelijk nam toch Vince dit over.

Toen we in de zaal kwamen, bleek dat niemand het water wilde dragen. Geen probleem: er zou niet gedronken worden. Al gauw nam de 'oude kapiteit' zijn verantwoordelijkheid en ging hij het water halen en nam het mee.

In de kleedkamer deelde de kapitein de truitjes uit aan de andere gasten.

Eenmaal op het plein werd er meteen hard gewerkt: eerst een poosje lostrappen en toen startten we met de wedstrijd.

Het viel meteen op dat de gasten zeer individueel speelden, terwijl de begeleiding in team speelde. De punten liepen op en niet in het voordeel van de gasten. Die zochten een zondebok en dat was al gauw David, de keeper. Doorheen heel de dag waren de gasten al hun nood aan het klagen over het gedrag van David. Nu was het het uitgelezen moment om hem extra te viseren. Dit gebeurde dan ook en hij vloog de goal uit. Wout wilde de klus wel overnemen. Vince, toch weer in de functie van kapiteit, stuurde de boel. David ontplofte en ging op de bank zitten en ... het spel werd stilgelegd. Er werd gepraat over het gebeuren en zowat heel de groep ontplofte tegen David, behalve Tom die zich afzijdig hield.

Het gesprek werd aangegaan en alhoewel David eerst niet meer wilde meespelen, nam hij uiteindelijk toch weer deel aan het spel. Deze ontploffing had een positief effect want de jongens waren wakker geschud hierdoor en begonnen goed samen te spelen. Het was prachtig om te zien. Er werd meer gepast en de goals bij de jongens vielen als zoete broodjes.

Mooi om te zien was het dat een ploeg terug kon functioneren nadat ze 10 minuten geleden nog lam lag. Ook individueel werd er bijgestuurd; zo kwamen de gasten tot nieuwe denkpluizen.

Iedereen heeft de wedstrijd uitgespeeld: een David die het zwaar te verduren kreeg, een Wout die met zijn gekwetste hand (had hij al toen hij aan de wedstrijd begon) de goal niet in mocht.

En zo waren er nog meer leerpunten. Er was Vince die het niet aankon om goals tegen te krijgen of dat hij soms uitgedaagd werd en hier 'in trapt'. Er was Marco die ontplofte omdat hij naast de goal trapt, even uitleg kreeg en een oefening op focus. Het gevolg was dat hij voor de goal kwam en in plaats van te 'peren', bedaarde en deed alsof hij trapt. Hij ging langs de keeper door en tikte de bal rustig binnen.

Het was prachtig om te zien hoe onze gasten zoveel leermomenten konden benutten in dat 'simpel voetbalmatchke'.

Nog mooier was dat de gasten zelf met de reflectie kwamen dat, als ze sneller als een team waren beginnen spelen, ze waarschijnlijk gewonnen hadden (dit klopte zeker voor een groot deel).

Vanuit ons kwam de reflectie: als je in het dagelijks leven enkel je eigen wil wil doordrijven en je eigen pas wil uitstippelen zonder af en toe goede raad aan te nemen, dan kom je tot dezelfde uitslag als bij deze voetbalmatch. Het is de kunst om je eigen pad te bewandelen, maar niet alleen naar je eigen gedachtengoed te kijken, maar raad of hulp te vragen of zelfs ongevraagd te krijgen, en er dan ook iets mee proberen te doen. De score in het leven zal zienderogen stijgen.

Het was een dijk van een activiteit aan empirisch leren!

De sjotters ...

PAINTBALL ... **toch meer dan alleen maar schieten met verf!**

Iedere zomer bevraagt het stut/activiteiten/ vakantie-team de jongens wat ze graag willen doen van activiteiten. Steeds geven we ze dan de boodschap mee dat ze even niet hoeven te kijken naar de kostprijs, ze mogen eens fantaseren en met knotsgekke ideeën komen.

Vaak kunnen we deze activiteiten verwezenlijken, enkel paintball was steeds te duur.

Zo moesten we vaak al met 10 of 20 personen zijn, was er een minimumprijs of kostten de kogeltjes zoveel geld dat het niet haalbaar was, tot grote teleurstelling van onze gasten.

Mitchel kwam in de zomer af met een briefje over een promo actie in Merksplas: daar kostte toen de paintball bijna niets. De prijzen zouden aangepast worden na de zomer. Wij zagen de kans om na al die tijd eindelijk eens te kunnen gaan paintballen, want dit lag nu volledig binnen ons budget!

Zo gezegd zo gedaan. De jongens amuseerden zich te pletter en al gauw hadden wij ook door dat paintball niet zo gevaarlijk was als we eerst dachten. We zagen hoe je er je grens moest aangeven, hoe je jezelf dient te leren beheersen, hoe je als team moet samenwerken en moet vertrouwen op de ander en nog zo veel meer.

Na een korte babbel met Glenn, de verantwoordelijke van de Paintball Hal, hebben we de situatie, waarin we ons bevonden, uitgelegd. Glenn was heel begripvol en begreep ook direct dat het voor ons niet haalbaar was om nog een keer te komen spelen, daar we hier de financiële middelen niet voor hadden. Na wat heen en weer gemaild te hebben, zijn we beiden vrij snel tot een akkoord geraakt en op deze manier konden we dus blijven komen.

We zijn nu al een dik halfjaar aan het paintballen: 1 keer in de vakantieperiode en 1 keer in de maand. Niet enkel omdat de jongens dit leuk vinden, ook omdat dit iets heel krachtig is om met onze jongens te doen. De leerschool hiervan is niet te onderschatten.

Vaak botsen onze gasten en wijzelf op de kostprijs van de maatschappij en moeten wij soms onze "activiteitentand" uittrekken. Maar zoals je in dit verhaal lezen kan, zijn er zeker en vast nog sociaal voelende mensen met een groot hart, zoals Glenn. Daarom willen wij hem graag op deze manier extra bedanken en mocht je ooit niet weten wat te doen of waar te paintballen: één adres ...

Paintballhal, Industrieweg 8, 2330 Merksplas

Groetjes het activiteitenteam ☺

Diego vertelt ...

Ik verbleef 3 maanden en 10 dagen in de Gemeenschapsinstelling van Mol omwille van problemen thuis. De politie kwam in de periode voordien immers geregeld langs.

Toen ben ik in Pieter Simenon terechtgekomen voor een contextbegeleiding. Eerst wilde de consulent dat ik in begeleid zelfstandig wonen (BZW) zou gaan, maar dat wou ik zelf niet. Ik wou terug naar huis en ben terug bij ons ma gaan wonen, met begeleiding.

De contextbegeleiding kwam wekelijks bij mij thuis langs om mij in de goede richting te zetten. We hadden het over de regels thuis, de school en we bespraken wekelijks situaties. Ze hielpen mij met tips en aanpak. We praatten over welke dingen ik best wel kon doen en wat niet. Over hoe ik situaties kon oplossen. Thuis bekeek ik met hen wat ik kon doen als ik het weer eens niet eens was met ons ma, hoe ik die situaties kon benaderen en kon omgaan met ons ma.

En ik mocht zelf dingen ervaren en proberen om te zien wat het zou geven en hierover dan nadien nadenken en praten. Het moeilijkste binnen de begeleiding vond ik het als ik zelf over situaties moest nadenken en mee moest helpen zoeken naar oplossingen. Daar heb ik soms echt mee afgezien!

Maar als ik nu terugkijk, bijvoorbeeld op schoolvlak, waar het ook moeilijk is gelopen (2 x 6^{de} jaar gedaan), heb ik wel iets behaald. Ik heb immers mijn diploma gehaald! Ik heb geleerd om met een moeilijke leraar om te gaan en ik heb leren doorbijten!

Ik heb mijn vriendin ondertussen aangeraden niet te stoppen met haar school. Ik steun haar hierin. Steun is belangrijk. Mij hebben ze ook moeten steunen!

Ik heb veel geleerd door die begeleiding. Ik weet nu bijvoorbeeld dat ik moet zoeken naar oplossingen en praten. Vroeger was ik snel uitgeflipt. Nu probeer ik oplossingen te zoeken.

Dit heeft mij pas nog geholpen op mijn werk...

Het gaat eigenlijk heel goed met mij. Ik woon al drie maanden alleen op een studio. Wel, halvelings samen met mijn vriendin eigenlijk, want ze is bijna altijd hier.

Ons ma komt dikwijls op bezoek en controleert mijn betalingen. Ik ga ook vaak bij haar langs.

En 's zondags? Dan ga ik bij ons ma pistolekes eten zoals vroeger.

Roos, de moeder van Diego getuigt ...

De Jongerenwerking Pieter Simenon is bij ons terechtgekomen door de sociale dienst van de gemeenschapsinstelling van Mol. Zij hadden Diego het voorstel gedaan om contextbegeleiding via Pieter Simenon te doen.

De contextbegeleider kwam wekelijks thuis om problemen te helpen oplossen die er waren tussen mij en Diego en voor de problemen die Diego zelf had, bijvoorbeeld op school.

Ze praatten met hem en mij en ze gaven mij steun waar nodig.

Ik kon bij hen terecht om te praten, zowel thuis als per telefoon.

Diego heeft door de begeleiding ook geleerd zijn agressie een stuk onder controle te krijgen en te houden. Dat was erg belangrijk voor mij.

Met mij gaat het nu goed. Met Diego gaat het ook goed.

En tussen ons? Wel, goed! Het gaat veel beter dan voordien.

We doen dingen voor elkaar en hebben een hechtere band.

Interview dd. 18 12 2014
Contextbegeleider Benny

Een kleine stap van de sandwiches van Roos en Diego naar ...

EETDAG VRIENDENKRING JONGERENWERKING PIETER SIMENON

De vriendenkring nodigt u uit
op 29 MAART 2015
in zaal DE MOFFEL, Martinus van Gurplaan 31
3920 LOMMEL-WERKPLAATSEN.

Soep	3,00 euro
Videe met friet	12,00 euro
Stoofvlees met friet	12,00 euro
Fricandel met friet	7,00 euro
Vegetarische hamburger met friet	10,00 euro
Steunkaart	5,00 euro

U kan komen eten tussen 11.30 uur en 14 uur of
tussen 16 en 19 uur.

Inschrijvingen liefst vóór 15 maart.

Als dit boekje later bij u in de bus valt
en u wil toch graag komen eten,
informeert u dan even of het nog mogelijk is
want ... eters zijn altijd welkom!

Inschrijvingen 011-54 46 08
of via mail: wendy.geukens@pietersimenon.be

Hij staat daar
iedere dag op dezelfde plaats
en kijkt ...
Hij wacht tot de deur opengaat
en ze naar buiten komt
en hem 'ziet' .
En dan vraagt ze rustig
hoe het met hem gaat.
Geen grote gesprekken,
geen je moet en zal.
Gewoon
enkele vriendelijke woorden
en een glimlach.
En dan stapt ze in haar auto.
En hij
zwerft verder
tot aan de volgende bank.
En wacht tot het weer morgen is.

Dit lot willen we onze jongeren besparen: eindigen in een zwervend bestaan, eenzaam en hopen nog steeds 'iemand' te zijn. Jammer genoeg overkomt het toch al eens één van onze gasten. Daarom ook proberen we ons aanbod zo sterk mogelijk te maken. Doorheen alle leerprocessen laten we onze jongeren ook zien met kleine, zorgzame attenties hoe nauw ze ons aan het hart liggen. We zijn zeer blij als wij daarbij ook gesteund worden door u en proberen u via dit boekje wat dichterbij deze jonge mensen te brengen.

In iedere JA geven we aan dat voor steun vanaf 40 euro per jaar, u recht hebt op een fiscaal attest. In juli 2014 hebben we al verlenging aangevraagd van onze erkenning en we hebben er ook alle vertrouwen in dat we deze zullen krijgen. Jammer genoeg is de procedure nog niet afgerond en moeten we nog even geduld hebben.

Eenmaal de goedkeuring ontvangen, zal deze geldig zijn voor alle ontvangen giften vanaf 2015 tot en met 2020. We houden u op de hoogte.

We begrijpen het als u nog een afwachter houding wil aannemen.

**Maar ... als u toch reeds financieel wil steunen,
uw 'paaseitjes' zijn welkom op
bpost bank 000-0102508-76 of IBAN BE91 0000 1025 0876
VZW JONGERENWERKING PIETER SIMENON – 3920 LOMMEL
BEDANKT!**